

tips voor
thuis
nr. 51

Titel: Eerlijkheid en liegen

Pagina('s): pagina 126

Inhoud: eerlijkheid, liegen en vertrouwen

© pravoo lekkerkerk

begeleiding, voorlichting
opleidingen
onderzoek
uitgeverij
pravoo
tel: 0180-662090, fax: 0180-664450 (NL)
Sibbeendstraat 27, 2941 PC Lekkerkerk

www.pravoo.com

Geachte ouder(s) en/of verzorg(st)er(s),

„Geef het maar toe!”, zegt u misschien wel eens tegen uw kind. Eerlijk toegeven wat je hebt gedaan, is niet makkelijk voor veel kinderen. Er ontstaat bij sommige kind een stijfkoppigheid om gewoon iets toe te geven. Het label *liegen* bij jonge kinderen is een opvoedingslabel. Dat wil zeggen dat een volwassenkwalificatie gehangen wordt aan gedrag van zeer jonge kinderen. Het is daarbij de vraag of het echt liegen is of dat het het minder ernstige label van jokken zou moeten hebben. Echt liegen is het tegen beter weten in ontkennen, waarbij de eerlijkeheidsnorm wel gekend wordt, maar niet gevolgd wordt.

Verminderen van het liegen

Probeer bij kinderen met hardnekkig ontkenningsgedrag het kind weinig gelegenheid te geven te ontkennen en voorkom dus een nietes-welles-machtstrijd. Het is het beste om aan te geven wat u gezien hebt en de consequenties daaraan te verbinden zoals afzonderen/straffen of uw afkeuring uitspreken. Bij sommige kinderen is het beter om het gebeurde later te bespreken, als ze wat minder opgewonden zijn. Bepaal wat er is gebeurd en bespreek dat op een rustig moment. Kinderen vergeten ook vaak weer wat besproken is en dat betekent dat u het regelmatig moet herhalen. Haal zo'n situatie naar voren en vraag het kind wat u verwacht of geef dat nog een keer weer aan.

Zoek per dag enkele eenvoudige, niet problematische dingen zoals: Heb jij de dop/het deksel op de beker gedaan, heb jij dit hier neergezet? Koppel aan het ja of nee van het kind een positieve beoordeling van u. Op die manier raakt het kind gewend aan het toegeven wat het doet. Leer uw kind onder woorden brengen wat er gebeurd is. Soms hebben kinderen te weinig kapstokken om greep te krijgen op wat er om hen heen gebeurt. Leer uw kind hoe het heet wat er gebeurt. Ga regelmatig naar uw kind en vertel wat het doet en wat anderen doen. Laat het kind dat ook nazeggen. Op die manier wordt het kind op de werkelijkheid gericht. Jonge kinderen hebben iemand nodig die hen meer op de werkelijkheid richt en zo het jokken afbouwt.

Bij oudere kinderen kan er wel sprake zijn van bewuste oneerlijkheid. Ze weten best het verschil tussen fantasie en werkelijkheid, maar willen toch niet toegeven.

Belangrijk is dat u het kind leert om toe te geven, maar er toch geen heftige scène van maakt omdat dat vaak nog meer stijfkoppigheid van het kind tot gevolg heeft. Als u zeker weet dat uw kind liegt dan zegt u dat gewoon. U zegt wat er gebeurd is en u zegt wat het kind daarover verteld heeft en u hanteert gewoon de woorden liegen en eerlijkheid. Als het kind dan nog blijft ontkennen blijft u niet eindeloos het toegeven eisen, maar zegt u tegen het kind dat het naar zijn kamer moet en er over na moet denken. U zegt dat het weer naar u toe kan komen als het er aan toe is om het

gewoon toe te geven. Op die manier komt er wat rust en leert het kind toch dat het gewoon toe moet geven. Bespreek de begrippen eerlijkheid, toegeven en liegen en de waarheid spreken ook regelmatig op momenten dat het niet zich niet in problematische zin voorzoet. Dus als het eerlijk is geweest of naar aanleiding van gedrag van anderen. Op die manier wordt het kind er ook mee geconfronteerd als het niet zo'n heftige situatie is.

Het kan ook voorkomen dat u het ook niet precies weet wat er gebeurd is en u alleen een vermoeden heeft van liegen en oneerlijkheid. U spreekt dat vermoeden wel gewoon uit en u vraag het kind er over na te denken en op een moment dat het er aan toe u eerlijk te vertellen wat er is gebeurd. In alle gevallen is het belangrijk ook uw tevredenheid uit te spreken als het kind iets eerlijk opbiecht

Zorg er in elk geval voor dat u zelf eerlijk dingen toegeeft en ook geen smoesjes hanteert.

Oneerlijk-
heid

